31989R2053

A BIZOTTSÁG 2053/89/EGK RENDELETE

(1989. július 10.)

a bizonyos feldolgozott cseresznyefajták minimumimportár-rendszerére vonatkozó részletes alkalmazási szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb az 1125/89/EGK rendelettel ([1]) módosított, a feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 1986. február 24-i 426/86/EGK tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 9. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb az 1636/87/EGK rendelettel ([3]) módosított, a közös agrárpolitika céljaira alkalmazandó elszámolási egység értékéről és átváltási arányokról szóló, 1985. június 11-i 1676/85/EGK tanácsi rendeletre ([4]) és különösen annak 10. cikke (2) bekezdésére,

mivel a 426/86/EGK rendelet 9. cikkének (1) bekezdése rendelkezik a minimum importárnak az e rendelet I. mellékletének B. részében felsorolt bizonyos termékekre történő alkalmazásáról; mivel az e rendszer keretébe tartozó termékek listája a 2247/88/EGK tanácsi rendelet ([5]) alapján bizonyos feldolgozott cseresznyefajtákkal egészült ki;

mivel a 3225/88/EGK tanácsi rendelet ([6]) meghatározza a bizonyos feldolgozott cseresznyefajtákra vonatkozó minimumimportár-rendszer általános szabályait; mivel a fenti rendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat meg kell határozni; mivel a fenti szabályok célja, hogy megakadályozza a kereskedőket abban, hogy nehezen feltárható vagy nehezen elhárítható csalárd módszerekkel kijátsszák a minimálárak betartását; mivel e csalárd módszereknek komoly következményei lehetnek a szóban forgó termékek közösségi piacára nézve, és a költségvetési források jelentős veszteséget szenvednek, ha az így felmerült esetekben nem vetnek ki kiegyenlítő díjat;

mivel a csalás és annak – a szóban forgó feldolgozott cseresznyepiacra gyakorolt – káros következményeinek megakadályozása érdekében jelentősen megerősített vámellenőrzési intézkedéseket kell bevezetni; mivel a nemzeti vámhatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a minimum importárat betartják-e minden importált szállítmánynál, és ha nem tartják be ezt az árat, a minimum importár és a bevallott importár közötti különbözettel megegyező kiegyenlítő díjat kell kivetniük;

mivel ezenkívül a minimumimportár-rendszer fő célja annak biztosítása, hogy a harmadik országokból származó termékek ne zavarják a közösségi piacot azért, mert az ilyen termékeket túl alacsony áron kínálják; mivel a minimum importár tényleges betartását ennélfogva az eladási fázisig ellenőrizni kell; mivel a minimum importár betartásának bizonyítása céljából a viszonteladói árat meghatározó okmányokat kell használni;

mivel nagy a kockázata annak, hogy az importárakat hamisan vallják be; mivel ezért különleges eljárást kell bevezetni a gyaníthatóan hamis bevallások kezelésére;

mivel azokban az esetekben, amikor a minimum importárat ténylegesen nem tartották be, biztosítani kell, hogy a kiegyenlítő díj beszedésre kerüljön; mivel e célból a legutóbb a 81/853/EGK irányelvvel ([7]) módosított 79/695/EGK tanácsi irányelv ([8]) 13. cikke és a legutóbb a 83/371/EGK irányelvvel ([9]) módosított 82/57/EGK bizottsági irányelv1 ([10]) 20. cikke alapján a vámáru kiadható; mivel az importőrnek bizonyítania kell a minimumár betartását; mivel a fenti bizonyítás határidejét szintén meg kell határozni;

mivel utólagos importellenőrzéseket is be kell vezetni; mivel a tagállamok illetékes hatóságainak szúrópróbaszerűen ellenőrizniük kell az importált szállítmányok kb. 10 %-át; mivel a kereskedőknek ezért meghatározott ideig meg kell őrizniük a megfelelő dokumentumokat, hogy azokat az illetékes hatóságok rendelkezésére tudják bocsátani; mivel ezt a határidőt a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozat elfogadásának évét követő három évre kell korlátozni;

mivel a Bizottságot tájékoztatni kell a minimum importárak betartásának a vizsgálata céljából végzett ellenőrzésekről;

mivel a Feldolgozottgyümölcs- és Feldolgozottzöldség-piaci Irányítóbizottság az elnöke által meghatározott határidőn belül nem nyilvánított véleményt,

([1]) HL L 118., 1989.4.29., 29. o.
([2]) HL L 49., 1986.2.27., 1. o.
([3]) HL L 153., 1987.6.13., 1. o.
([4]) HL L 164., 1985.6.24., 1. o.
([5]) HL L 198., 1988.7.26., 21. o.
([6]) HL L 288., 1988.10.21., 11. o.
([7]) HL L 319., 1981.11.7., 1. o.
([8]) HL L 205., 1979.8.13., 19. o.
([9]) HL L 204., 1983.7.28., 63. o.
([10]) HL L 28., 1982.2.5., 38. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

Elvek és fogalommeghatározások

1. cikk

A bizonyos cseresznyefajtákra vonatkozó minimum importárat akkor kell betartottnak tekinteni, ha az importár nem alacsonyabb, mint a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozat elfogadásának a napján érvényes minimum importár.

2. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában az importár a következő elemekből áll:

a) a származási ország fob ára; valamint

b) a szállítási és a biztosítási költségek a Közösség vámterületére történő behozatal helyéig.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában „fob ár" a tétel részét képező termékek mennyiségéért fizetett vagy fizetendő helyszíni ár, amely magában foglalja a származási ország berakodási helyén a tétel szállítóeszközre rakodásának a költségét és az adott országban felmerült egyéb költségeket. A fob ár nem tartalmazza az eladó által a termékek szállítóeszközre történő rakodása időpontjától kezdődően viselendő egyéb szolgáltatások költségeit.

(3) Ha megállapításra kerül, hogy a közvetlenül vagy kereskedelmi közvetítőkön keresztül történő viszonteladáskor alkalmazott árak több mint 15 %-kal alacsonyabbak egy importált szállítmány minimumáránál, a fenti árak súlyozott átlagát kell az importárnak tekinteni.

(4) Ha az (1) bekezdésben említett tényezőket nem annak a tagállamnak a pénznemében fejezik ki, amelyben a termékeket szabad forgalomba bocsátották, a vámérték meghatározására alkalmazandó árfolyamokról szóló 1766/85/EGK bizottsági rendeletet ([1]) kell alkalmazni.

(5) Az importárat a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozatban fel kell tüntetni.

(6) E rendelet alkalmazásában a végfelhasználó lehet az a gyártó, aki az adott terméket a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozatban szereplő termékektől eltérő, más KN-kód alá tartozó termékké történő feldolgozás céljára használja, vagy a közvetlenül a fogyasztók számára értékesítő kiskereskedő.

(7) E rendelet alkalmazásában a behozott tétel a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozatban az egy és ugyanazon nyilatkozat tárgyát képező összes termék.

3. cikk

A minimum importárat monetáris koefficiens igazítja ki, amelynek meghatározása úgy történik, hogy az adott árat a monetáris kompenzációs összegek rögzítésére vagy megváltoztatására felhasznált átlagos devizaárfolyammal váltják át.

([1]) HL L 168., 1985.6.28., 21. o.

A behozatal ellenőrzése és az adók megállapítása

4. cikk

Az illetékes nemzeti hatóságok a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozat elfogadásakor mindig összehasonlítják a bevallott importárat a nyilatkozat elfogadásának napján az árura érvényes minimum importárral.

Ha a számlán szereplő árat három hónapot meghaladó időszak alatt, halasztott fizetéssel kell kiegyenlíteni, akkor a számlán szereplő árat a három hónapon túl nyújtott fizetéshalasztás minden hónapjára 1 %-kal csökkenteni kell.

5. cikk

Ha az importár alacsonyabb, mint az árura alkalmazandó minimum importár, akkor az illetékes nemzeti hatóság a fenti árak közötti különbözettel megegyező kiegyenlítő vámot vet ki.

Különleges ellenőrzési eljárás

6. cikk

(1) Ha a vámhatóságok részéről alapos kétség merül fel arra vonatkozóan, hogy a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozatban szereplő ár a tényleges importárat tünteti fel, előírják az importőr számára annak a – hat hónapon belül történő – bizonyítását, hogy a terméket olyan feltételekkel értékesítette, amelyek tanúsítják, hogy a minimum importárat a 79/695/EGK irányelv 13. cikke és a 82/57/EGK irányelv 20. cikke sérelme nélkül betartották.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított határidőt az illetékes hatóság megfelelően indokolt kérelem alapján legfeljebb három hónappal meghosszabbíthatja.

7. cikk

(1) A minimum importárat akkor kell betartottnak tekinteni, ha az importőr bizonyítékot szolgáltat a behozott szállítmány legalább 95 %-ánál arra, hogy a terméket csomagolás után, közvetlenül vagy kereskedelmi közvetítőkön keresztül legalább a minimum importárral megegyező áron további feldolgozás nélkül adta el a végfelhasználónak.

(2) Ha a végfelhasználótól származó bizonyítékot annak ellenére nem tudják bemutatni, hogy az importőr mindent megtett ennek beszerzése érdekében, az illetékes hatóságok elfogadhatnak egyéb olyan értelmű bizonyítékot is, amelyek arra utalnak, hogy a terméket a minimálár betartásával adták el.

(3) A különleges ellenőrzési eljárás alkalmazása nem sérti a 8., 9. és 10. cikkben szereplő utólagos ellenőrzéseket.

Utólagos ellenőrzések

8. cikk

Az importőr köteles az eladónak történő fizetésről szóló bizonyítékot és minden kereskedelmi okmányt, például az adott termékek adásvételére vonatkozó számlát, szerződést és levelezést az illetékes hatóságok által elvégzendő vizsgálatok céljára – tekintettel az utólagos ellenőrzésekre – a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozat elfogadását követő legalább három évig hozzáférhető módon megőrizni.

9. cikk

(1) Az illetékes hatóságok szúrópróbaszerű ellenőrzéseket végeznek.

(2) Minden naptári évben a behozott tételek kb. 10 %-át ellenőrizni kell.

10. cikk

Ha az ellenőrzés során az illetékes hatóságok megállapítják, hogy a minimum importárat nem tartották be, kiegyenlítő díjat vetnek ki, amelyből levonják a kiegyenlítő díjként korábban már megfizetett összegeket.

Záró rendelkezések

11. cikk

A tagállamok évente egyszer, az első hat hónap eltelte előtt tájékoztatják a Bizottságot az előző évben a minimum importárak betartásának a vizsgálatára elvégzett ellenőrzésekről.

12. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1989. július 10-én.

a Bizottság részéről

Ray MAC SHARRY

a Bizottság tagja